

- k) oversættelse af Det Nye Testamente, Det Gamle Testamente samt andre skrifter,
- l) anerkendte menigheder,
- m) gudstjenester,
- n) prædikener og prædikentekster,
- o) oprettelse, nedlæggelse og ændringer af sogne,
- p) osv.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Såfremt der allerede skulle være en holdbar lovhjemmel til nogle af ovennævnte eksempler, kan de selvfølgelig blot udgå.

Svar (20/ 1 2000)

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

Regeringens kompetence til uden hjemmel i en lov at regulere en række kirkelige anliggender, f.eks. gudstjenester og kirkelige handlinger hviler på forfatningssædvane, der går tilbage til overgangen fra enevælden til demokratiske forfatningsforhold i 1849. Selvom Folketinget når som helst vil kunne bestemme, at de pågældende anliggender skal reguleres ved lov, finder jeg ikke anledning til at søge gennemført en ændring af den nugældende ordning, der fungerer hensigtsmæssigt.

Spm. nr. S 1065

Til undervisningsministeren (14/1 2000) af:

Tom Behnke (FRI):

»Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at den differentierede undervisning i folkeskolerne også kommer de begavede elever til gode?«

Begrundelse

Det fremgår af Undervisningsministeriets Nyhedsbrev af 17. januar 2000, at skandinaviske forskere peger på, at den differentierede undervisning sjældent kommer de meget begavede elever til gode. Konsekvenserne kan blive uro i klasserne, vantrivsel for de oversete elever og væsentlige tab for samfundet på grund af uudviklede evner.

Skolerne skal tilpasse undervisningen til den enkelte elev, men selv om der er differentieret

undervisning, så tilgodeses de begavede elever ikke, hvilket er stærkt problematisk.

Svar (21/ 1 2000)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Undervisningsdifferentiering har været et kendt princip i ganske mange år, men det kom først for alvor i fokus med dets formulering i folkeskoleloven af 1993. I folkeskoleloven er det således fastslået, at undervisningen skal tilrettelægges, så den svarer til den enkelte elevs behov og forudsætninger, og at undervisningen skal rumme udfordringer til alle elever, samtidig med at man bevarer fællesskabets muligheder og forbereder eleverne til at samarbejde om at løse opgaverne.

Ideen om at kunne rumme et bredere udsnit af elever inden for en klasses rammer blev gjort til genstand for en række udviklingsarbejder i årene efter lovens vedtagelse. Her blev det understreget, at princippet om undervisningsdifferentiering må være nøje forbundet med princippet om, at lærer og elev løbende samarbejder om de mål, der søges opfyldt, og sammen evaluerer elevens udbytte.

Differentieringen skal naturligvis være rettet mod alle skolens elever, men der er måske ofte mere opmærksomhed på elever med forskellige problemer i forhold til undervisningen end på de dygtigste elever, selv om bekymringen for disse også ofte har været rejst, senest af de citerede skandinaviske forskere.

Ministeriets egen undersøgelse fra 1997 »Urolige elever i folkeskolens almindelige klasser« omfatter godt 82.000 elever fra 333 skoler. Det fremgår heraf, at det langt fra altid er sådan, at det er de fagligt svage elever, der dominerer billedet af urolige elever. En del af de fagligt set meget kvikke elever optræder også forstyrrende, fordi de keder sig. Sammenhængen mellem evner og forstyrrende adfærd betegnes i undersøgelsen i høj grad som et produkt af en undervisning, der ikke er differentieret i tilstrækkelig grad. Udfordringer for den enkelte elev er således en væsentlig uroforebyggende faktor, uanset om eleverne har et særligt potentiale på det faglige område eller ej.

Den centrale indsats handler først og fremmest om at vejlede og inspirere. Det sker bl.a. i projektet Folkeskolen År 2000, hvor der gøres en særlig indsats for at få 1993-lovens intentioner